

The Holy See

SANTA MESSA NELLA SOLENNITÀ DI MARIA SS.MA MADRE DI DIO
XLVII GIORNATA MONDIALE DELLA PACE

**Homilia Papieża Franciszka wygłoszona podczas Mszy św. w uroczystość Świętej Bożej
Rodzicielki Maryi**

Bazylika św. Piotra, 1 stycznia 2014 r.

[Video](#)
[Galleria fotografica](#)

Pierwsze czytanie przypomniało nam starożytną modlitwę błogosławieństwa, którą Bóg zasugerował Mojżeszowi, aby nauczył jej Aarona i jego synów: «Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem» (*Lb 6, 24-26*). Niezwykle znaczące jest ponowne wysłuchanie tych słów błogosławieństwa na początku nowego roku: będą one towarzyszyły naszej drodze w otwierającym się przed nami czasie. Są to słowa mocy, odwagi i nadziei. Nie jest to nadzieja iluzoryczna, oparta na kruchych ludzkich obietnicach. Nie jest to też nadzieja naiwna, przedstawiająca przyszłość jako lepszą tylko dlatego, że jest przyszłością. Powodem tej nadziei jest właśnie Boże błogosławieństwo, błogosławieństwo zawierające największe życzenie, życzenie Kościoła dla każdego z nas, wyrażające wszelką życzliwą opiekę Pana, Jego opatrnościową pomoc.

Życzenie zawarte w tym błogosławieństwie urzeczywistniło się w pełni w kobiecie, Maryi, jako Tej, która miała stać się Matką Boga, i spełniło się w Niej wcześniej niż we wszelkim innym stworzeniu.

Matka Boża! To jest główny i zasadniczy tytuł Najświętszej Maryi Panny. Wyraża pewną cechę, rolę, jaką wiara ludu chrześcijańskiego zawsze dostrzegała, darząc serdeczną i autentyczną pobożnością niebieską Mamę.

Przypomnijmy to wielkie wydarzenie w historii Kościoła pierwszych wieków, jakim był Sobór w Efezie, podczas którego zostało autorytatywnie zdefiniowane Boże macierzyństwo Dziewicy. Prawda o Bożym macierzyństwie Maryi odbiła się echem w Rzymie, gdzie wkrótce potem została zbudowana bazylika Matki Boskiej Większej, pierwsze sanktuarium maryjne Rzymu i całego Zachodu, w którym czczony jest wizerunek Matki Bożej — *Theotókos* — jako *Salus Populi Romani*. Powiada się, że mieszkańcy Efezu podczas Soboru gromadzili się po bokach bramy bazyliki, gdzie spotykali się biskupi, i wołali: «Matka Boga!» Wierni, domagając się oficjalnego ustalenia tego tytułu Matki Bożej, zaświadczała, że uznają Jej Boże macierzyństwo. Jest to spontaniczna i szczerza postawa dzieci, które dobrze znają swoją Matkę, bo Ją niezwykle czule kochają. Ale jest w tym coś więcej — jest to *sensus fidei* świętego ludu Bożego, który nigdy, w swej jedności, nigdy się nie myli.

Maryja jest zawsze obecna w sercu i pobożności, a przede wszystkim na drodze wiary ludu chrześcijańskiego. «Kościół (...) pielgrzymuje w czasie (...); ale na tej drodze kroczy śladami wędrówki odbytej przez Maryję Dziewicę» (Jan Paweł II, enc. *Redemptoris Mater*, 2). Nasza droga wiary jest taka sama jak droga Maryi. Dlatego czujemy, że jest nam Ona szczególnie bliska! Jeśli idzie o wiarę, będącą fundamentem życia chrześcijańskiego, Matka Boża dzieliła z nami naszą kondycję, musiała chodzić tymi samymi drogami, po których my chodzimy, czasami trudnymi i ciemnymi, musiała postępować naprzód w «pielgrzymce wiary» (Sobór Watykański II, konst. *Lumen gentium*, 58).

Nasza droga wiary jest nierozzerwalnie złączona z Maryją, od chwili kiedy Jezus, umierając na krzyżu, dał nam Ją za Matkę, mówiąc: «Oto Matka twoja» (J 19, 27). Słowa te mają wartość testamentu i dają światu Matkę. Od tamtej chwili Matka Boża stała się także naszą Matką! W godzinie, w której wiara uczniów była nadwątlona wieloma trudnościami i niepewnościami, Jezus powierzył ich Tej, która pierwsza uwierzyła i której wiara nigdy nie ustała. I «niewiasta» staje się naszą Matką w chwili, kiedy traci Syna Bożego. Jej zranione serce poszerza się, aby zrobić miejsce dla wszystkich ludzi, dobrych i złych, wszystkich, i kocha ich tak, jak ich kochał Jezus. Kobieta, która na weselu w Kanie Galilejskiej przez swoją wiarę przyczyniła się do objawienia w świecie Bożych cudów, na Kalwarii podtrzymuje płomień wiary w zmartwychwstanie Syna i przekazuje ją innym z matczyną miłością. Maryja staje się w ten sposób źródłem nadziei i prawdziwej radości!

Matka Odkupiciela poprzedza nas i nieustannie umacnia nas w wierze, powołaniu i misji. Swoim przykładem pokory i otwartości na wolę Boga pomaga nam przekładać naszą wiarę na radosne głoszenie Ewangelii, nie mające granic. Tak więc nasza misja będzie owocna, ponieważ czerpie wzór z macierzyństwa Maryi. Jej zawieramy naszą drogę wiary, pragnienia naszego serca, nasze potrzeby, potrzeby całego świata, a zwłaszcza łaknienie i pragnienie sprawiedliwości i pokoju, i Boga. Przyzywajmy Ją wszyscy razem — zachęcam was, abyście Ją wezwali trzykrotnie, naśladując tamtych braci z Efezu, zwracając się do Niej słowami «Matka Boga»: Matko Boga! Matko Boga! Matko Boga! Święta Matko Boga! Amen.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana